

[Svend Haugaard.]

ikke er heldigt. Jeg mener, det skulle samles. Jeg er også klar over, at det kun er betænkningen, som egentlig vedrører kulturministeriet. Med de erfaringer, jeg har gjort med hensyn til kulturministeriets interesse fra maj 1974 til i dag med hensyn til denne betænkning, var det, jeg reagerede lidt imod hr. Robert Pedersens henstilling om, at det skulle samles under kulturministeriet. Man skal i hvert fald vise noget mere aktiv interesse, hvis der skal være noget formål hermed.

Så har jeg ellers lyttet stærkt både til ministerens og partiernes indlæg, og jeg synes, der er fremført meget godt og positivt. Jeg håber og tror ikke, som hr. Poulsgaard sagde, at det blot er fagre ord, men at det er noget, man mener. Nu står det i hvert fald trykt, så det skulle gerne være forpligtende for partierne, noget, som det er svært at løbe fra.

Hr. Brixtofte sagde, at det kun var startskuddet. Ja vel, det var jo dejligt, om det kun er startskuddet, så skulle der være dagslys forude. Det kan godt være, at solen står lidt langsomt op i denne sag, men givet er det i hvert fald, at der er baggrund for, at vi i den kommende tid analyserer, hvad vi har sagt, og finder ud af, hvordan vi kan forpligte os selv over for det, vi har sagt, og så i praktisk politik vender tilbage til det.

Hvis det sker, er der trods alt kommet noget positivt ud af denne debat, og så vil jeg i øvrigt sige, at jeg er enig i ministerens ord om, at der er behov for en dialog mellem idrættens udøvere og politikere, og i en sådan deltagelse vil jeg meget gerne.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg glemte i første omgang at sige, at jeg føler mig da på næsten alle punkter i overensstemmelse med de synspunkter, som ministeren har fremsat, og nu vil jeg gerne på baggrund af det, ministeren sagde i anden omgang, sige, at jeg synes, ministerens indlæg var behageligt fri for netop nogle af de både ideologiske og andre overdrivelser, der lå visse steder, og det værdsætter jeg absolut.

Må jeg så sige, at jeg inddrog ikke dette med skolen og undervisningen i debatten før, fordi jeg i og for sig mente, jfr. min bemærk-

ning før, at alt dette med folkesundheden bliver dette folketings sag, hvorimod idrætten og idrætsorganisationerne er en anden debat, men på den givne foranledning vil jeg gerne sige, at mit parti gerne vil være med til at støtte, at man tager det spørgsmål op igen. Hvis der er så mange partier, som det er fremgået i dag, der mener, at man ikke har set tilstrækkeligt på børnenes interesse i at have den fysiske træning med i skolen, så synes jeg bestemt, vi skal have det med. Vi får jo i hvert fald en anledning, når vi får gymnasieloven, for dér er det vel nok om muligt endnu vigtigere at få det ført med ind i billedet. Så dér får vi en udmærket anledning.

Så bliver jeg endelig nødt til at sige til hr. Poulsgaard, at jeg har skam ikke fortrudt noget, for jeg har ikke sagt noget om hr. Poulsgaard. Men jeg vil blot sige, at efter den vaklen, der var i hr. Poulsgaards synspunkt om støtten til idrætten, så tror jeg nok, jeg på centrum-demokraternes vegne vil sige, at så vælger vi at fremsætte vort eget forslag, for jeg tror ikke, vi kommer til at gå ret langt ad den vej, som hr. Poulsgaard nu vovede sig ind på i anden omgang. Der var en korsvej, jeg ikke havde bemærket, og den er jeg i hvert fald ikke med på. Enhver forsinkelse af støtten til idrætten i forhold til, hvad den er i dag, betragter jeg som fuldstændig katastrofal. For mig var dette med tipsmidlerne mere for at skaffe ren luft i stuen, meget mere end for at få nogle få millioner kroner mere den ene eller den anden vej.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen)

Jeg synes lige, det skal siges, at hr. Poulsgaard stod på denne talerstol og forklarede, at ved siden af kristendommen så var den største kulturbevægelse, vi havde haft i Danmark gennem århundreder, idrætten. Respekten for denne store kulturbevægelse — det skal slås fast — består i, at man kommer med et forslag, der vil koste dansk idræt flere hundrede millioner kroner i støtte.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at debatten har ført til, at der kan komme et fornuftigt arbejde i gang. Nu gælder det bare om at være klar ved ribberne.